

Kouzelný trsátko

Napsal uživatel Kapitán Kid
Neděle, 12 Zář 2010 11:04

Byl jednou jeden tramp, kerej měl děsně toulavý boty a když před ním někdo řek vo stu jarních kilometřů, tak se moc smál, protože chodil furt, ne jenom na jaře a ty kiláky ani nepočítal. A aby mu nebylo smutno, tahal sebou takovou starou voprejskanou kytáru. Vona pamatovala Žižku, Divokýho Billa Hickoka, Sedum statečnejch a jiný historický postavy, kdežto von zase pamatoval moc málo, takže si jí vážil a vopatroval jako voko v hlavě. Vona s nim taky leccos zažila, dycky když chtěl někde hrát, hned ho honili, že na to nejsou zvědavý, aby si šel řvát jinam a posílali ho z hospody do lesa a z lesa do hospody a vod čerta k ďáblu, že von už někdy nevěděl, čí je a kam vlastně patří. Lidi vo něj nestáli a trampové žádný nebyli, protože to bylo na jaře, když kvetou sněženy a všechny vosady jsou rozpadlý. A jelikož vloni přes tydle potíže byl furt veselej, říkali mu známí kamarádi Sranda. Jednou takhle vylez na nejstrašidelnější kopec v Jizerských horách, kerej se menuje Jizera (1122 m) jako stejnojmenná řeka, kerá tam neteče a menuje se taky Jizera. Na tej hoře Jizeře sou samý holý stromy a balvany a spáleniště starý chajdy. Moc veselý to tam nejni. Ale Sranda si sed pod ty vyhořelý trámy, vzal kytáru, kerý říkal Dajzy a začal tichounce brnkat. Později povídal, že chtěl rozveselit ty kavky, co tam tak smutně krákaj. A jak tak brnká, najednou za takovým balvanem vyleze slečna ve stetsonu, koženejch gatích, kostkovaný košili a s kudlou ze pasem. A za ní se kejklal divnej průhlednej mustang, kterej cvakal podkovama jako lautr pravej. Sranda přestal brnkat a vejral jako blázen na tu kovbojskou slečnu s tím falešným koněm. A ta slečna mu povídá, že se menuje Dajzy. „Milý, Srando,“ pokračovala, „sem tvoje kmotra, kerá stála nad tvým dětským kočárkem, když si byl eště takovej prcek, že bys bejval neuzvedl ani štvrtový housle. A páč vidím, že dobře zacházíš s Dajzy a seš furt veselej, jak by měl každej člověk bejt, něco ti dám.“

A vytáhla z futrálu orig bovijovej nůž nerez, n. p. Lovecký potřeby.

Sranda povyskočil, protože měl akorát vobyčejnou rybičku a takovoudle kudlu dycky chtěl. Jenže Dajzy měla úplně jiný úmysly. Vona zvedla tomu falešnému koňovi nohu a tim bovijákem uštípla takovej placatej kousek kopyta.

„Tumáš,“ povídá, „todle si vem, je to kouzelný trsátko. A pamatuj si, že tvoje Dajzy bude jako dyby na ni hrál sám Ségovia, znít, dokavad ji budeš v lásce mít. Ale esli na ni jednou zakleješ, tak si to všechno po...“ Vona to nedořekla, protože to holt byla slušná nadpřízená bytost.

A taky se hned při tom rozplynula a zbyl po ní jenom šedivej vobláček, kerej byl cejtit velice pěkně, takže bylo Srandovi hned jasný, že to voní tymián. Chvíli litoval, že mu Dajzy nedala rači ten boviják, protože co s kusem koňskýho paznehtu. Ale nakonec ho zastrčil do jediný kapsy, v kerý neměl díru a lez dólu z Jizery. Furt mu to vrtalo hlavou a protože vod samýho přemejšlení dostal žízeň, zapad do nejbližší horský chaty. Zrovna se tam rozvalovala nějaká výprava masňáků, maminky s dětmi a strejci u piva a před hospodou stálo asi pět fár, jedno jako druhý a ty vostatní tři taky takový.

Když tam Sranda vlez a objednal si pivo, pokukovali po ňom a ukazovali si na něj, a že je takovej špinavej a zarostlej a takový lidi aby nepouštěli do hospody, a že se chtěj koukat na televizi, kde zrovna probíhal pořad vo starejch trampskejch vosadách. Tak šel ke Srandovi vedoucí tý chaty, aby prej Sranda jako vypad, protože pohoršuje lidi svým chuligánským voblečením a fousama. Ani tu flašku piva že mu neprodaj, bodejť jo, řekli si, takovej chuligán,

Kouzelný trsátko

Napsal uživatel Kapitán Kid
Neděle, 12 Zář 2010 11:04

stejně má jenom na jednu, to nás nevytrhne. A už pakovali Srandu ven. Bejvalo by se nic nestalo, kdyby se z tej televize neozvaly Bílý skály.

Sranda to nevydržel, popad Dajzy, vytasil pazneht, začal do toho mlátit a dojemně hulákat. Za chvíli koukal jako blázen, protože všichni přítomní masňáci začali popotahovat, strejcové brečeli do piva, vedoucí vyhodil televizi z vokna, vobjal Srandu a vrchní příběh s flaškou rumu, na kerou se složili s kuchařkou a domovníkem. Sranda si dal loka z tej flašky, spustil ňáký to žipijahou a strejcové vyskočili na stoly a jódlovali, maminky chrastily kastanětama, kerý si honem udělali z tácků vod piva a děti na sebe pod stolem vykřikovaly handsůp, hombre podej mi ho a jiný přísloví. Ted'ka teprv Srandovi došlo, že má vopravdu kouzelný trsátko.

A tak to šlo furt: Sranda začal dóle pod kopcema v hospodě v Lid'ákách, potom to vzal přes Českou chalupu na Lesní chatu a votamtud' na Královku a furt dál. Jednou se dostal až na Souš, ale to byly dva dny volna. Jináč byl rád, když se dostal aspoň z tý Královky, kde byl už vyřvanej, že nemoh a to už pro něj lítali lidi z Josefodolu a z Janova, z Jablonce a z Frýdlantu, a jednou prej dokonce až ze Žitavy a to je za hranicema. Všude kam Sranda přišel, bylo veselo, lidi se vobjímali a zpívali a měli se rádi a von z toho byl věčně vožralej, protože všichni mysleli, že ho nejlíp uctěj, když do něj nalejou všechny destiláty, co jich je v Jizerskejch horách. A von, Sranda, chudák, je nechtěl urazit.

A tak se stalo, že jednou Sranda sjel po zadku z Českej chalupy a to je nějakej sešup škytal a válel sudy, až ho dóle pod kopcema sebral jeden pán, v modrým saku, zavolal vozidlo a Srandu vodvezli na záchytku. Když se z toho všeho probral, dělali mu kázání vo slušnym chování a vůbec si nedali vysvětlit, že za to může Dajzy a kouzelný trsátko z kopyta vymyšlenýho mustanga.

Když Srandu pustili domů, přemejšlel vo tom a byl nakonec tak nešťastnej, že zapomněl na svý povinnosti ke kouzelnýmu trsátku a jak ho držet v ruce, vyhodil ho z vokna a eště ho poslal s vodpuštěním, do pr... vono se to lehko řekne, ale špatně píše, že jo.

Pod voknem to udělalo pink a trsátko vodletělo směrem na Jizeru. Za moment se tam vozvalo zakvílení. Vod tý doby taky na hoře Jizeře straší. Když se tam, jednou za uherák vobjeví ňákej turista, nebo hajnej, potkaj zaručeně dívku v koženejch kalhotách a stetsonu, která úpí a každýho prosí, aby jí vytáh z jednoho místa takovej zapíchnutej trojúhelníček z ňáký umělý hmoty. Doposavad před ní každej utek, ačkoliv to místo, kerý jako tu dívku trápí, je docela pěkný.

Jedinej člověk, kerej by jí moh zachránit a vysvobodit je Sranda, jenže ten tam těžko přijde. Voni ho totiž honěj po lese hajný s brokovnicema a po celejch Jizerskejch horách se lidi na sebe zase mrače, nadávaj si, a vůbec nezpívaj. Takže by bylo holt dobrý, kdyby ňákej nebojácnej tremp šel na Jizeru vytáhnout Dajzy z kařat to trsátko, aby bylo zase veselo, a lidi se měli rádi.

Jenže vono by to tak mělo bejt i bez kouzelnýho trsátka.

Kapitán Kid

Kouzelný trsátko

Napsal uživatel Kapitán Kid
Neděle, 12 Zář 2010 11:04

Přebráno ze sbírky „Tramské pohádky z Jizerských hor“ , napsanou v dobách, kdy Jizerky ještě byly ještě „těmi starými“ Jizerkami.